

РЕШЕНИЕ

№ 41213

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **11455** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК), във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. М. гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място] [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, емейл [\[електронна поща\]](#) против Решение № 144 Х/07.10.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № УП 34432 от 17.09.2025г. на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че неправилно са анализирани фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Счита, че Интервюиращият орган не се е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 в от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последваща молба може да се основава, както на нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Според изложеното в жалбата, интервюиращият орган не е изложил собствени мотиви по доводите и представените доказателства на жалбоподателя.Позовал се е единствено на справките от дирекция“Международна дейност“, като в този смисъл са наведени доводи за неизясняване на

фактите и обстоятелствата от значение за случая. Всичко гореизложено се сочи като нарушение на материалния закон и основание за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание, оспорващия чрез адвокат Д. посочва, че органът не се е произнесъл по допустимостта на последващата молба най-вече, защото не е обсъдил множеството приложени доказателства, което съгласно практиката, включително на АССГ представлява съществено процесуално нарушение. Видно от представените справки от ответника, намира, че е налице нов конфликт между новото, настоящо правителство и кюрдските сили. По същата причина съгласно собствените на ответника справки, включително и тази от 21.07.2025 г. приложена по делото страница 13 е посочено, че именно млади мъже на възраст между 18- 31 г. биват отвлечани и изпращани на линии на съприкосновение насилствено от кюрдските сили, а не от правителството в зоната, от която е жалбоподателя, а именно И., а не Д. ал Зор. Искане се отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане. Представя писмени бележки. М. А. М. сочи, че има отвлечения, не е сигурно за никой и няма как да се чувства добре, ако се върне, защото е заплашен живота му.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., която намира решението на интервюиращия орган за правилно и законосъобразно. Посочва, че в решението са обсъдени справките и причините, на които се позовавал в последващата си молба жалбоподателя.

Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

Подадена е последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № УП 34432 от 17.09.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), от М. А. М. ЛНЧ: [ЕГН]., гражданин на С.. За първи път молителят е поискал закрила с молба с вх. № 3189/04.09.2024 г. на РПЦ - Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. По тази молба за закрила Председателят на ДАБ - МС е взел решение № 1968 от 25.02.2025 г., с което на М. А. М. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с, чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 06.03.2025 г. и е обжалвано пред АС - Хасково, който със свое решение № 3369 от 07.04.2025 отхвърля жалбата на молителя като неоснователна, поради което решение N 1968 от 25.02.2025 г. на Председателя е влязло в законна сила.

Личните данни на чужденеца снети по молбата са както следва: М. А. М., от мъжки пол, роден: на 01.01.2006 г. в С., Гр: Х., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН].

На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила, уведомен е, че според разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връщане на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично .

Пред адм. орган, молителят мотивира своята последваща молба за закрила с твърдения за настъпване на нови обстоятелства около продължаващата тежка обстановка в държавата му

на произход Сирийска арабска република. Представя писмени доказателства.

При произнасянето си, адм. орган констатира, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Адм. орган е приел, че подадената молба е последваща такава, като в нея не се сочат нови обстоятелства от значение за случая.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност е решение № 144 Х/07.10.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № УП 34432 от 17.09.2025г. на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила.

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Решение № 144 Х/07.10.2025г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № УП 34432 от 17.09.2025г. гражданин на С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или

относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Съдът намира, че при постановяване на оспорения адм. акт, адм. орган е допуснал съществено нарушение на адм. производствените правила, което е довело до нарушаване правото на защита на оспорващия. В допълнение следва да се посочи още, че към подадената последваща молба са приложени няколко справки, извадки от електронни медии, доклад на У., касаещи обстановката в С., както и съдебна практика, но същите не са обсъдени от интервюиращия орган. Оспореният акт се базира единствено на справките, събрани от административния орган, като няма изложени доводи по представените такива от жалбоподателя.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Безспорно, в последващата молба за закрила /стр.84/ са изложени аргументи и към нея са представени писмени доказателства, но същите не са обсъдени в решението.

Съдът намира, че изводът за недопускане на последваща молба с вх. № УП 34432 от 17.09.2025г. от М. А. М. до производство за предоставяне на международна закрила е необоснован. В случая оспорващия сочи за нови обстоятелства относно държавата на произход, които не са преценени и обсъдени от административния орган

В този смисъл, не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е съществено процесуално нарушение на адм. производствените правила, довело до нарушаване правото на защита на оспорващия. Освен това според чл. 6 ал. 2 от АПК адм. акт е издаден в нарушение на основни принципи на адм. правораздаване, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Следователно, по изложените съображения оспореното решение следва да бъде отменено като издадено при съществено нарушение на адм. производствените правила, издадено в несъответствие с целта на закона и преписката да бъде върната на адм. орган за произнасяне по подадената последваща молба за международна закрила, входирана пред него с рег. № УП 34432 от 17.09.2025г.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М. гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено

място] [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, мейл [\[електронна поща\]](#) в Решение № 144 X/07.10.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ.

ВРЪЩА преписката на Интервюиращ орган на ДАБ при МС за произнасяне по последващата молба за международна закрила, подадена от М. А. М. гражданин на С., [дата на раждане], с ЛНЧ [ЕГН], входирана с рег. № УП 34432 от 17.09.2025г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ